

nok i forvejen, og der er ikke brug for yderligere knopskydninger.

Så er vi endelig fremme ved det punkt, der drejer sig om, at man ved fremtidigt universitetsbyggeri også bør fremlægge planer om kollegiebyggeri, og det kan vi til gengæld godt i en vis udstrækning se det sympatiske i, for det er en rigtig tanke, at man i forbindelse med planlægningen af både universitetsbyggeri og andet byggeri selvfølgelig bør tage med i sine overvejelser, om der i den forbindelse også er behov for at opføre kollegiebyggeri.

Den del af beslutningsforslaget har vi altså sympati for, men som det allerede er fremgået, kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget i dets helhed.

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, forslaget kommet et par måneder for sent, for det var jo et par måneder siden, SF kunne score lidt offentlig opmærksomhed på at love guld og grønne skove til de unge, der har problemer med at finde et sted at bo, når de kommer til universitetsbyerne og gerne vil studere ved de videregående uddannelser. Og på daværende tidspunkt genfremsatte vi – ikke som forslag, men som synspunkt – det, som vi mener skal til.

Det er nemlig også Fremskridtspartiets opfattelse, at det i de større byer er et problem, at de år efter år ikke er i stand til at huse mange af de unge mennesker. Og vi synes også, det er et problem, at man rent faktisk kalkulerer med et tilpas stort frafald af studerende, sådan at der nok skal blive plads til dem alle sammen – ikke kun i lokalerne på uddannelsesstederne, men også med hensyn til et sted at bo.

Derfor mener vi, at man skal gøre noget seriøst, men løsningen er altså ikke at opføre noget mere offentligt finansieret byggeri; løsningen er, at det byggeri, der allerede eksisterer i dag, bliver udnyttet bedre. For når en murermestervilla fra 1943 eller en større patriciervilla fra 1955 i et af de bedre kvarterer har en halv eller en hel etage stående ledig i dag, er det simpelt hen, fordi de mennesker, der ejer boligerne, ikke orker det bureaukrati og det besvær og de skatteproblemer, de render ind i, i det øjeblik de udlejer værelser til en eller flere unge mennesker. Og det orker folk ikke, for de skal hyre revisorer og alt muligt andet, og oven i det bliver de ofte udsat for at blive hængt ud for at være bolighajer og alt muligt andet, og løsningen er derfor, at skatteministeren fremsætter et

lovforslag, som går ud på, at det er bedre at give de mennesker, der udlejer den slags værelser – som jo er et samfundsgode – de få kroner, som de får i leje, skattefrit, frem for at bruge så mange offentlige kroner på at bygge nyt byggeri.

På den måde vil de unge mennesker også blive integreret i det almindelige byggeri, frem for at man ofte opnår ghettonannelser, når man opfører store kollegiebyggerier.

Jeg hørte godt, at boligministeren gav tilsagn om, at nu skal der være forskellige arkitektkonkurrencer, og hvad ved jeg, om integreret byggeri, hvor det nærmest bliver sådan, at små handlende og universitetsfakulteter og studerendes boliger skal integreres på den ene eller anden måde, og det kan der selvfølgelig komme noget spændende ud af, om ikke andet kan arkitekterne i hvert fald gøre sig nogle overvejelser, men i dag er der altså et byggeri, som ikke har en tilstrækkelig høj udnyttelsesgrad, og vi synes faktisk, man skulle tage fat om det problem, før man bare bygger noget nyt.

Noget helt andet er så den måde, hvorpå man i dag udnytter den kollegiekapacitet, der er, og her vil jeg komme med et eksempel, men da manden jo ikke skal udsættes for at blive hængt ud fra Folketingets talerstol, vil jeg nøjes med at fortælle, at jeg er bekendt med én, der boede på et kollegium i Hvidovre i 17 år, og i de 15 af de 17 år var manden ikke engang aktivt studerende.

Han tjente sine penge ved at køre taxa, men boede alligevel i 17 år på et kollegium, men hvad i alverden skulle han optage plads dér for, så en studerende ikke havde mulighed for at få det kollegieværelse?

Der er altså nogle huller i den måde, kollegierne bliver administreret på. Og senest har man jo også gjort problemerne større ved at tildele udlændinge, som gerne vil have et sted at bo, kollegieværelser. Det er noget, vi i Fremskridtspartiet heller ikke bryder os om.

Ser vi så på det forslag, der ligger foran os, mener vi ikke, at det har noget som helst andet formål, end at SF gerne vil højne sin profil ved at kunne erklære, at man har fremsat et forslag i Folketinget, som skulle gøre det nemmere for unge at finde sig en bolig, og efter vores mening er det ikke et forslag, der er velegnet til vedtagelse, men et forslag, der lige så godt kunne have været indeholdt i en pressemeddelelse fra SF.